

ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΑΦΕΤΗΡΙΑΝ Ο ΑΓΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑ ΣΤΕΡΕΑ ΔΕΜΕΝΟΙ ΝΑ ΔΩΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ

Τὸ Προσωπικὸν καλεῖται νὰ ἀνανεώσῃ τὰς δυνάμεις του, νὰ ματαιώσῃ τὰ ἐναντίον του σχέδια καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὶς τίμιες καὶ δίκαιες ἀπόψεις του

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΟΛΥΝΣΕΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ

Δὲν εἶναι μόνο ἡ σπασμωδικὴ καὶ πρόχειρος ἀντίδρασις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἐναντὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας τὰ ἴδια τῆς τὰ σφάλματα δημιουργοῦν. Εἶναι καὶ ἡ κοντόφθαλμος καὶ ρηχὴ ἀντίληψις τὴν ὅποιαν ἔχει ὡς ἀφετηρίαν καὶ ὀδηγόν. Ἀδιστάκτως, ἀλόγιστως, ὑστερικῶς, δύνανται τὶς νὰ εἴπῃ, ἀνασύρει ἀπὸ τὰ χρονιότοια κίτρινα σπινθηροειδῆ καὶ ποικιλοτρόπως ἐμφανόμενα ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν, τὰ ἀτομικὰ αἰτήματα τῶν συναδέλφων καὶ τότε τοὺς θυμάται, τότε τοὺς ὑπόσχεται ἀπειδὴς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ πουλήσουν τὴν συνειδήσιν των, νὰ προσδώσουν τοὺς συναδέλφους των, νὰ προσδώσουν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν των. Διότι προσδοκία τοῦ ἑαυτοῦ των ἐντὸς τοῦ συνόλου εἶναι, ὅταν οἱ ἴδιοι μὲ τὴν στάσιν των ἀδυνατίζουν τὰ μέσα τοῦ ὁμαδικοῦ ἀγώνος, τὰ μόνον ἀποτελεσματικὰ διὰ νὰ ἐπιτύχουν ὡς κλάδος καὶ ὡς τάξις ἀτόμων. Διὰ μίαν γουλιὰ νερό, ἐπιτρέπουν νὰ τοὺς κόψουν τὰ πόδια μὲ τὰ ὁποία, ἔστω καὶ δύσκολα ἀλλὰ βέβαια, θὰ βαδίσουν καὶ θὰ φθάσουν στὴν πηγὴ μὲ τὸ ἀφύονο καὶ καθαρὸ νερό.

Κολακεύει καὶ καλλιεργεῖ ἡ Διοίκησις καὶ τὰ ὄργανά της, τὸν ἀτομισμό, τὰ χαμηλότερα καὶ ταπεινότερα, ἀνθρώπινα ἐνστικτοὶα καὶ ἀδυναμίας διὰ νὰ κτυπήσῃ μίαν ἀπεργίαν, διὰ νὰ σπᾶσθαι τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τοὺς ἠθικοὺς δεσμοὺς τοῦ ὑπάρχοντος μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ ἀλλὰ καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑψηλότερου καὶ κοινωνικῶς ἀναγκαίου θεσμοῦ, τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταίριζεσθαι καὶ τῆς νομικῆς προσωπικότητος τοῦ ἐκφράζει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἀσχετον τῶρα πόσας ὑποσχέσεις πραγματοποιεῖ. Ἀλλὰ, οἱ ἄφρονες χρησιμοποιοῦν διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν μίαν πρόσκαιρον κατὰστασιν τέτοια μέσα, ποῦ, ἐνῶ, ὅπως ἀπεδείχθη, ἔχουν προσωρινὰ ἀποτελέσματα, δημιουργοῦν μίαν γενικωτέραν καὶ καταστροφικὴν διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικὸν πραγματικότητα. Ἐσκέφθησαν ποτὲ ἐὰν διὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸ παροδικὸν γεγονός μίας ἀπεργίας συμφέρη νὰ καταστρέψουν τὶς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἰδίως τοῦ νέου, νὰ μολύνουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ, νὰ ἐλαστικοποιῦν τὴν συνείδησιν του, στοιχεῖα, τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα ἔχει μονίμως ἀνάγκη;

Ὅταν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἐξασθενήσῃ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τὴν συναδέλφω, ὅταν τοὺς δημιουργεῖ τὴν πεποίθησιν «ὅτι τὸν ἑαυτὸν σου, ὅσο πιὸ καλλίτερα μπορεῖς καὶ παρὰ τὸς ἄλλους» δὲν σκέπτεται καὶ κάτι ἄλλο; Ὅτι μὴ ἀπὸ τὶς ἠθικὰς ἀρχὰς ποῦ ἔχει ὁ ὑπάλληλος εἶναι καὶ τὸ καθήκον του νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῆς Τραπεζῆς; Ὑπάρχει ὁ διαρκὴς ἠθικὸς δεσμός του μὲ τὴν Τράπεζα εἰς τὰς καθημερινὰς συναλλαγὰς αὐτῆς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὑποκρύπτει καὶ ἕναν κίνδυνον. Σὲ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τράπεζας ἔχει ἀναθεσθῇ τὸν χειρισμὸν ὑψίστων συμφερόντων της. Ὁμοίως μεγάλος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων της διαχειρίζεται περιουσίας ὁλόκληρης.

Πῶς θὰ φανῇ ὁ ὑπάλληλος ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν τοῦ ἔχει ἡ Τράπεζα καὶ πῶς ἡ Τράπεζα θὰ εἶναι ἡσυχὴ ἂν δὲν εἶναι βεβαία ἡ ὑπαρξὶς γρανιτένιου καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ ἀδιασφάλτου συνειδήσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της; Δὲν ἐσκέφθη λοιπὸν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ψυχοφθόρα ὄργανά της, ὅτι, ἡ κατ' ἐπανάληψιν πράξις δημιουργεῖ ἕξιν καὶ ἡ ἕξις εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ Τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου θὰ στραφῇ κάποτε — καὶ εἰς ἔκτασιν ἀνάλογον μὲ τὴν σπορὰ ποῦ θὰ ἔχῃ γίνῃ — κατὰ τῶν συμφερόντων τῆς ἰδίας τῆς Τραπεζῆς; Ὅταν τὸ «κύτταξέ τὸν ἑαυτὸν σου» τὸ ψιθυρίσῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον κάποιος ποῦ θὰ ἔβλη κατὰ κάποιον τρόπο νὰ «βάλῃ τὴν Τράπεζα στὸ χέρι» κατὰ τὸ κοινὰς λεγόμενον; Καὶ εἶναι εὐκόλο θῆραμα τότε ὁ ὑπάλληλος, ποῦ ὁπωσδήποτε δὲν ἔχει ἀπὸ τὴν Τράπεζα τὰ ὀφέλη ποῦ κατὰ περίπτωσιν θὰ τοῦ προσφερθῶν, ὁ ὑπάλληλος μὲ τὴν ἐλαστικὴν πλῆξιν συνειδήσιν, διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς ὁποίας ἀρχὴ ἔγινε μὲ τὴν προτροπὴν πρὸς προσδοσίαν τῶν συναδέλφων του.

Καὶ δυστυχῶς ἀρκετὰ παραδείγματα ἔχομεν. Ὡς μὴ φροντίζῃ λοιπὸν ἡ Διοίκησις νὰ δημιουργῇ φυτῶρια μαζικῆς παραγωγῆς ἐλαστικῶν συνειδήσεων διὰ τὸ μέλλον. Ὡς σπαταρήσῃ ἡ βιομηχανία μολύνσεως χαρακτῆρων καὶ συνειδήσεων. Ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται φυσικὸν εἰς τινὰς — τὰς κρατούσας μᾶλλον — ἡγετικάς κεφαλὰς Τραπεζῆς. Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

ΜΕ ΔΙΗΘΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΝ

ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ Η ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ΤΗΣ "ΔΙΕΝΕΞΕΩΣ", ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΟΥΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς γνωματεύσεως Βαμβέτσου

Οἱ Σύλλογοι δι' ἐκτενὲς ἀναισθησίας τῶν πρὸς τὸ Προσωπικὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώσεων κατήγγειλαν καὶ κατέδειξαν τὴν παράνομον βάσιν ἐπ' ἧς ἐστήριζεν ἡ Διοίκησις καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐδέχθη, τὴν κίνησιν τοῦ μηχανισμού τῆς Διαιτησίας διὰ νὰ σταματήσῃ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Προσωπικοῦ ποῦ ἡ ἰδίᾳ μὲ τὴν ἄρσιν τῆς ἐνώπιον τῶν αἰτημάτων του προεκάλεσεν.

Διὰ τοῦ προσηγυθέντος τῆς παραπομπῆς θερματισμοῦ τῆς μεμο- (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Τὸ προσωπικὸν συνεπλήρωσε τὸν πρῶτον κύκλον τῶν ἀγώνων του. Ἀνεξαρτήτως τῶν κυμάτων ποῦ παρουσίασε, ὁ ἀγὼν οὗτος ἀπέδειξε μίαν ἀλήθειαν. Ὅτι τὸ Προσωπικὸν δὲν δέχεται τὰ ὅσα ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἐτοιμάζει εἰς βάρος τῆς ἀμοιβῆς, τῆς ἐξελίξεως τῆς ὑπηρεσιακῆς του θέσεως, τῶν ὁρῶν τῆς ἐργασίας του καὶ πρὸ παντὸς ἐναντίον τῆς ἠθικῆς του υποστάσεως, τῆς σπονδυλικῆς αὐτῆς στήλης ἢ ὁποῖα κρατεῖ τὸν ἄνθρωπον ὀρθοῦσαν προσωπικότητα καὶ ἀπὸ τὴν ὁποία πηγάζει ἡ ἐμφυτοῦς ἀντίστασις εἰς κάθε προσβολήν. Ὁ κύριος πόνθος κάθε δυνάστου εἶναι, αὐτὴν τὴν σπονδυλικὴν στήλην νὰ σπᾶσθαι, νὰ τὴν διαλύσῃ ἂν εἶναι δυνατόν. Διότι ὅσον αὐτὴ μὲνι ἀθραυστὴ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀναγεννήσῃ σὲ ἀπίστευτες διαστάσεις ὅλα τὰ λοιπὰ ἀχρηστευμένα στοιχεῖα ἐνὸς καταπονημένου σώματος, ἐνὸς συνόλου τιμίων ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ ἀστείρευτὴ μὴτρα ποῦ γεννᾷ νέας δυνάμεις, ἡ καρπερὴ στάχτι ποῦ γεννᾷ νέους φοῖνικας.

Οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι ἀπέδειξαν, παρ' ὅλες τὶς καίλαπτες ποῦ ἐπέρσαν ἐπάνω ἀπὸ τὸ σῶμα των, ὅτι ἔχουν ἀθραυστὴν ἀσπλάνεια αὐτὴν τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Κανένας δυνάστης εἴτε ἐξωτερικὸς εἴτε ἐσωτερικὸς, πολιτικὸς ἢ ταξικὸς δὲν κατάρβωσε οὕτε κἀν νὰ τὴν λυγίσῃ.

Τὰ παροδικὰ σκοτεινιάσματα ἐλθμονοῦντο ἀπὸ τὸ λαμπρὸ φῶς τῶν νικῶν ποῦ ἀκολουθοῦσαν. Καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι τὴν αὐτῆς τῆς τάξεως τῶν ἐργαζομένων, καυχώμεθα νὰ λέμε ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς σπονδύλους τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ ἠθικοῦ, μὴ ἀπὸ τῆς ζωτανέας πηγῆς ἀναγεννητικῆς πνοῆς.

Τὸ Προσωπικὸν διήλθε νικηφόρον τοὺς τελευταίους ἀγῶνας του. Ἐπάλαισε, εἶναι ἀναμφισβήτητον αὐτὸ, ὑπὸ πρωτοφανῶς ἀνίστους, ὅρους. Ὁ ὑπηρεσιακὸς μηχανισμὸς τοῦ δεσπότη — ἐργοδότη, ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς, ἡ οὐδαίρετος ἐρμηνεὶα νόμων, ὑπερβάσεις ἐξουσίας πάσης φύσεως ἐπεστρατεύθησαν ἐναντίον του. Ἐπάλαισε ἡ οὐσιαστικὴ νομιμότης κατὰ τῆς αὐθαιρέσεως. Τὸ ἐνσυνείδητον αἰσθημα δικαίου κατὰ τῆς ΒΙΑΣ.

Ὁμολογοῦμεν εἰς μερικὸς τομεῖς ἐπεκράτησε καὶ ἡ το φυσικὴ

**Συνάδελφοι,
Στείλτε στὴν Βουλὴ
τοὺς πραγματικούς σας ἐκπροσώπους**

Μέχρι σήμερα, ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, ἀνεξαρτήτως κερματικῆς τοποθετήσεως, ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐκπροσώπους τάξεων ξένων πρὸς τοὺς ἐργαζομένους, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἴτε ἀπὸ ἄγνοιαν εἴτε ἀπὸ καθαρὴ ἀντίθεση πρὸς τὴν τάξιν μας ἐλόμβαναν ἀρνητικὴ θέσιν πρὸς τὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων.

Ἀποτέλεσμα, νὰ προχωρῇ ἡ ζωὴ τοῦ τόπου, μὲ πρωτοπορεία εἰς τὴν τακτοποιήσιν ὅλων, δὲ ἰσχυρῶς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ μὲ ἐγκατάλειψιν τῶν ἐργαζομένων.

Οἱ ἐργαζόμενοι ἔχουν τὴν δύναμιν καὶ πρέπει νὰ στείλουν στὴν Βουλὴ ἐκπροσώπους τῆς τάξεώς των.

Οἱ τραπεζιτικοὶ νὰ προτιμῶσιν τραπεζιτικούς.

Ψηφίζοντες τὸ κόμμα τῆς προτιμήσεώς σας, προτιμήστε καὶ ἀναδείξτε τοὺς ἀνήκοντας εἰς αὐτὸ ὑποψηφίους βουλευτὰς-συναδέλφους σας. Ἐλλείπει τοῦτων, ἄλλους προερχομένους ἢ οὐκ εἰς τὰς τάξεις των ἐργαζομένων, ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἀποδεδεγμένων ὑποστηρικτῶν τῆς τάξεώς μας.

Σύμφωνα μὲ τὰ εἰς διάθεσίν μας στοιχεῖα καὶ πληροφορίας εἰς ἐκπρόσωποι τοῦ κλάδου μας κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἶναι:

1. ΑΛΕΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος Ὁμοσπονδίας Τραπεζιτοῦπαλλήλων (Ο.Τ.Ο.Ε.)
ΕΝΩΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ — Α' Περιφέρεια Ἀθηνῶν.
2. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Συνταξιούχος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.
Ε.Δ.Α. — Β' Περιφέρεια Ἀθηνῶν.
3. ΜΠΡΩ

« Τ Ρ Α Π Ε Ζ Ι Τ Ι Κ Η »		
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Ε.Τ.Ε.		
Συνδρομαί :		
Υπάλληλοι Τραπεζών και έργα- ζόμενοι: Ἑτησίᾳ δρχ.	10	
Τρίτοι .. »	20	
Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα.		
Υπεύθυνος Ὑλης :		
ΕΠΑΜ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ		
Φωτᾶκου 4 — Βεῖκου		

του Ἑγεσίας. Ἐπιτυγχάνει ὁμως τὸ ἀντίθετον. Τὸ παραπέτασμα αὐτο μετετοπίσθη μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Προσωπικοῦ. Τὸ παραπέτασμα ἔγινε τεῖχος καὶ διέκοψε κάθε ψυχικὴν ἐπαφὴν Ἑργαζομένων καὶ Διοικήσεως. Τὸ Α καὶ τὸ Ω ἄλλ, διὰ νὰ στέκεται μιὰ Διοίκησις εἰς Ἱδρυμα ὡς ἡ Ἑθνικὴ Τσάπεζα.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΕΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 63 καὶ τὰς φερούσας μόνῃν τὴν μονογραφὴν τοῦ κ. Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ παρεμφερεῖς ἐγκυκλίους, ἀπηύτησαν οἱ Σύλλογοι ἐν ἐκτάσει, ὥστε παρέλκει πᾶσα ἐπαύλῃσις. Ἐν ὁμως δὲν ἐλέχθη. Τὸ ἀν ἐσκέφθη ὁ κ. Προσωπάρχης εἰς ποῖους ἀπιθυμούντο αἱ ἐγκυκλίαι τὸν ὅποιον, νομίζομεν ὅτι ἔτσι θὰ ἔγινε, τὴν ἔκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν εἰσηγήθη. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν αἱ ἐγκυκλίαι αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἐνεργάζονιν τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς καλῶς ἀμειβομένους, ἀπολαμβάνοντας ἀνέτων δρων ἐργασίας, λαμβάνοντας τὰς ἀδείας τῶν, γνωρίζοντας καὶ ἀποδεχομένους ἐκ τῶν προτέρων τὴν καθυστέρησιν τῆς ὑπηρεσιακῆς τῶν ἐξελίξεως, — παρ' ὀλίγον νὰ φέρονται καὶ εὐγνωμονοῦντες διὰ ταύτην — δὲν ἀπιθυμούντο εἰς τρίτους, ξένους πρὸς τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν Τράπεζαν, οἱ ὁποῖοι θὰ τὰς ἐδέχοντο ὡς ἀδήγησιν τούλῃσιον καὶ ἰσως... ἐθαύμαζαν τὸ ἐκχειρίζον στοργῆς περιεχομένον τῶν. Ἀπθυμούντο (ἰδιαίτερως ἡ 63) εἰς τὰ θέματα τῆς καταστρατηγήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ, τῆς παραδίσεως τοῦ ὥρασιου καὶ τῆς ἐν γένει Ἑργατικῆς Νομοθεσίας, εἰς τοὺς ὑπογράφοντας εἰκονικάς ἐξοφλήσεις ἀδειῶν, εἰς ὅλους ἐκείνους ἃ ζωῇ τῶν ὁποίων εἰς τὴν Τράπεζαν διαφεύει τὸ πλήρες νορκτισισμοῦ περιεχομένον τῶν ἐγκυκλίων. Ἐφε ὁμως τὸ ἐσκέφθη αὐτὸ ὁ κ. Προσωπάρχης εἶπε ὅχι, ἡ ἐγκυκλίος 63 καὶ αἱ παρεμφερεῖς τῆς ἀποτελοῦν γραπτὸν διαγνωσθέντος διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐμπιστοσύνης καὶ κύρους μεταξύ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς. Ἀλλὰ φε! γραπτὸν ἀποδῆ ἔτι ἀποτυχόντας εἰς τὰς ἐξετάσεις.

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Εἶναι πολὺ λυπηρὰν τὸ ὅτι ἡ Διοικήσις τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπεργιακῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς μετῆλθεν τὴν προβολὴν ὅως ἀναληθῶν ἐπιχειρημάτων πρὸς δημιουργίαν φοβίας εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπαλλήλους τῆς. Οἱ Σύλλογοι τὴν κατήγγειλαν ὡς χρησιμοποιοῦσαν εὐρέως τὸ ψεῦδος. Καὶ πέραν τῆς ποροιμιώδους πλέον «παρανομιᾶς» λόγῳ ὑπαγωγῆς τῆς «διενέξεως» εἰς τὴν Διαιτησίαν ἐχρησιμοποίησαν ἡ Διοίκησις εὐρέως εἰς δύο μάλιστα ἀνακοινώσεις τῆς τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι, «οἱ Σύλλογοι παρητήθησαν π ὅ σ η ς διεκδικήσεως αὐξήσεως ἀποδοχῶν» ἐλπίζουσα ἀσφαλῶς, ὅτι δημιουργεῖ ἀφετηρίας ἀποκρούσεως τοῦ αἰτήματος τούτου κατὰ τὴν εἰς κλοδικὸν παντραπεζοῦπαλληλικὸν ἐπιπεδον προβολὴν του. Ἐφθασε τέλος ἡ χρῆσις ἀναληθῶν τεχνασμάτων εἰς τὴν διὰ τηλεφώνου κλήσιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀπεργούντων εἰς τὰς ἐργασίας του, διότι «... αὐτοὶ μόνον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ἀπήργουν». Τί νὰ εἰπῇ κανεῖς! Θὰ φάσωμεν μῆπως τὸ τὴν σημεῖον, ἐὰν θέλωμεν νὰ εὐφωμεν ἠθικὰς ἐννοίας καὶ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, οἱ μὲν παλαιότεροι νὰ ἐνθυμούνται οἱ δὲ νεότεροι νὰ ἀνατρέχουν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς «καὶ διηγόντας τα νὰ κλαῖν...»

ΟΙ ΥΠΟ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

Πολλοὶ συνάδελφοι διεπραγματεύθησαν μετὰ τὸν ἀρμόδιον τῆς Τραπεζῆς τὴν ἀπαχώρησιν των καὶ κατέληξαν εἰς ὠρισμένην συμφωνίαν.

Καίτοι αἱ διαπραγματεύσεις ἐγένοντο πρὸ π ο λ λ ὶ ν η ν ὡ ν καὶ συνετάχισαν αἱ σχετικαὶ πράξεις πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἢ ἀγωνία τὸν ἐνδιαφερομένων ἐξακολουθεῖ καὶ ἡ ἀγανάκτησις ἐφθασε μέχρις ἡμῶν.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι αἱ πράξεις αὐταὶ ἐληρημονήθησαν σὲ κάποιο συρτάρι κάποιου ἀρμόδιου καὶ ἐκεῖ καθεύδουν.

Μήπως ὁ κ. Διευθυντῆς Προσωπικοῦ περιμένει νὰ τὸν ἀφυνήσωμεν διὰ νὰ ἀφυνήσῃ κι' αὐτὸς μετῇ σειράν του τῆς λησιμονηένες πράξεις ὥστε νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν;

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΤΕΦΤΕΡΙΑ

ἜΟ δ... σὰν φτωχύνῃ τὰ παλὰ τεφτέρια πιάνει». Λέγει μιὰ λαϊκὴ παροιμία. Ἔτσι καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, πτωχῇ, ὅχι ἀπὸ χρυσάφι φυσικά, ἀλλὰ ἀπὸ ἐμπιστοσύνη καὶ ψυχικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Προσωπικὸν ἐνεθυμήθη ὅτι, κάποτε εἶχε ἐκδώσει ἐγκύκλιον περὶ «αὐτοπροσώπου καὶ ἀμέσου ἐπικοινωνίας» μὲ τοὺς ὑπαλλήλους διὰ νὰ μὴ χαθῇ τόση περισσεία στοργῆς φαίνεται τὸ ἀνασῶρει ξαναεστειμένῳ μὲ τὴν 75)63 ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ἐπιφάνεια. Ἀλλὰ ἡ Διοίκησις παραδέχεται ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ «δὲν ἀπέδωκε». Μποροῦμε νὰ μάθωμε τὸ διατί; Δὲν πιστεύομεν νὰ μὴν εἶχον θέματα οἱ ὑπάλληλοι. Ὅπως ἐπίσης μποροῦμε νὰ μάθωμε, ἡ μάλλον νὰ ὁμολογήσῃ εἰλικρινῶς ὁ κ. Διοικητῆς, διότι τὸ Προσωπικὸν καὶ ἡμεῖς τὸ ζεύρομεν, τὸν πραγματικὸν λόγον ποῦ τὸ ἐνεθυμήθη;

ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κηρυχθείσης τὴν 14.9.63 τετραώρου στάσεως ἐργασίας ἀνότεροι ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ ἔλαβον ἐντολὴν καὶ κατήλθον εἰς τὰς Πύλας τοῦ Κεντρικοῦ Καίτου, παραστάται τῶν ἄστυνομικῶν ὀργάνων, ἀσφαλῶς ὅχι διὰ νὰ τὰ προστατεύσουν κατὰ τῶν συνδικαλιστῶν ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποδεικνύουν τοὺς ἀγνώστους εἰς αὐτὰ συνδικαλιστάς, πρὸς ἀποκρυσίν των ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν περιπτώσεων τοῦ κ. Προσωπάρχου καὶ τῆς φρουρᾶς του ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν ἀπεργούντων. Ἰδοὺ εἰς πόσο χαμηλὰ καθήκοντα χρησιμοποιεῖ ἡ Διοίκησις τὰ «ἐμπιστία» στελέχη της. Τὰ στελέχη δὲς ἀντιδράσουν. Ἡμεῖς πάντως δὲν μποροῦντες νὰ τὰ συγχαροῦμε οὔτε διὰ τὸ ἄχαρι «καθῶν» οὔτε διὰ τὸν προβιβασμὸν των... εἰς θυρωροῦς.

Η ἜΑΣΤΟΡΓΙΑ,

Τί τέλος πάντων ζητᾷ ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Συνταξιοῦχων τῆς Ἑθνικῆς; Νὰ ἀφίσῃ ἡ Συλλογικὴ Ἑγεσία τῶν Ὑπαλλήλων τῆς ΕΤΕ τὰς διεκδικήσεις τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ καὶ τῆς ἀσχολήται μόνον μὲ τὰ θέματα τῶν συνταξιοῦχων καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ ἀποφεις τοῦ Προέδρου των; Ἀσχέτως τοῦ ὅτι τὸ 90% τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων ἔχουν ἀνάλογα εὐνοϊκά ἀποτελέσματα καὶ διὰ τοὺς συνταξιοῦχους, πάντοτε ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων ἔλαβε τὴν πλεον ἐνεεδειγμένην θέσιν ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τῶν Συνταξιοῦχων. Ἀπὸ τί ἔχει παράπονον ὁ κ. Πρόεδρος καὶ φθάνει, πέραν τῶν ὅσων σπεῖρει εἰς τὰ «Δελτία» του, εἰς σημεῖον ὥστε, προσεκκλημένως ὦν εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Συλλόγων μετὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. διὰ τὸ μισθολογικόν, νὰ προσπαθῇ νὰ μεταθέσῃ τὸ θέμα εἰς τὰ θῆθεν παράπονον τοῦ διὰ τὴν «ἀστοργίαν» τῶν Ὁργανισμῶν του ἐν ἐνεργείᾳ Προσωπικοῦ πρὸς τοὺς συνταξιοῦχους; Μήπως εἶναι ἀστοργία ἡ ὑποτήριξις τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπομαχῶν διὰ δάνεια καὶ ἀπονηρὸν συντάξεις εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Συνταξιοῦχων, καίτοι τακτικὸν μέλος, διαρκῶς ἀπουσιάζει; Ἡ ἦταν ἄστοργία τὸ ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐπιμονον στάσιν τῶν Συλλογικῶν ἐκπροσώπων, ἡ σχετικὴ τροποποίησις διὰ τὴν ἄρσιν τῶν περικοπῶν τῶν μεγαλυτέρων συντάξεων ἔγινε κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὴν ἰδιαίτερον εὐνοίαν πρὸς ὠρισμένους ἀνωτάτους βαθμοὺς οἱ ὅποιοι θὰ ἐφθάνον νὰ ἀποκομίσουν συντάξιν μεγαλυτέραν τῶν ἀντιστοίχων μισθῶν;

Βεβαίως ὑπάρχει τὸ θέμα τοῦ Ἐπικουρικοῦ τοῦ ὁποῖον, μὲ τὴν αὐτὴν ὡς εἰς τοὺς συνταξιοῦχους πίεσιν, ἀπασχολεῖ καὶ τὸν ἡμέτερον Σύλλογον. Οὗτος ὅμως, ἦδη, ὅσον ἀφορὰ τοὺς συνταξιοῦχους τῆς ΕΤΕ ἔχει λάβει τὴν θέσιν ὅπως ὁ λογαριασμὸς λειτουργίᾳ ἀκωλύτας βάσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ δι' αὐτοῦς, ἕως ὅτου τακτοποιήθῃ καὶ τὸ θέμα τῆς εἰσδοχῆς τῶν ἠοφελισμένων καὶ συνταξιοῦχων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Τὸ θεωροῦμεν δυνατὸν καὶ ἐπιβεβλημένον. Ἀλλὰ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος καὶ χρὸ ι κῶς εὐρέθῃ δίκαιος εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ «παρσπόνου» του ἐφ' ὅσον, ἐὰν τοῦτο ἀφορὰ τὸ Ἐπικουρικόν, ἐγένετο μετὰ τὴν ἀνακοινωθεῖσαν διὰ τῆς ἀπὸ 7.9.63 Ἑγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 61 ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς περὶ ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος τῶν συνταξιοῦχων ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς Ἐπικουρήσεως εἰς 29%, ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ἐὰν ἡ θέσις τοῦ Συλλόγου μας ἡμπόδιζε τὴν τισαύτην τροπὴν τοῦ θέματος, τὸ ἐμπόδιον ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ. Ὁ κ. Μελισσαρόπουλος νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ λησμονήσῃ τὸν παλαιὸν Μελισσαρόπουλον μὲ τὴν εἰδικὴν δραστηριότητα κατὰ τὰς κρισίμων διὰ τὸ Τραπεζοῦπαλληλικὸν (καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἑθνικῆς) κίνημα, στιγμὰς. Ἄλλως προκαλεῖ ἀναλόγους σκέψεις.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ἈΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Θὰ πρέπει νὰ εἶναι κανεῖς κακῆς πίστεως συζητητῆς γιὰ νὰ παραδεχθῇ πὼς ἡ ἐποχὴ μας δὲν εἶναι ἐποχὴ ἀσυνεπείας καὶ ἀντιθέσεων. Γιὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἱσχυρισμοῦ αὐτοῦ δὲν ἔχετε εἰ μὴ νὰ ρίξετε μιὰ ἀπλὴ ματιὰ γύρω σας. Θὰ ἔλεγα ν' ἀρχίζατε ἀπ' τῆς... διτρίνης τῶν καταστημάτων ποῦ πωλοῦν ὑποδήματα. Ἄλλοτε τ' ἀνδρικά, φερ' εἴπειν, ὑποδήματα ἦ

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΥΞΗΘΟΥΝ ΑΙ ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΛΑΒΑΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΑΠΟ ΤΟ 1960 - ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΝΑΔ. Ι. ΑΛΕΥΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΟΜΟΣΔΙΑΣ ΤΗΝ 27ην ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Την 27ην Σεπτεμβρίου συνήλθεν εις κοινήν διάσκεψιν εις την αίθουσαν Συνελεύσεων του Συλλόγου Υπαλλήλων Αγροτικής Τραπεζής το Γενικόν Συμβούλιον της Όμοσπονδίας και τὰ Διοικ. Συμβούλια των Συλλόγων των Τραπεζικών υπαλλήλων. Η διάσκεψις εις την οποίαν παρευρέθησαν προσκληθέντα και τὰ Δ. Σ. των Συλλόγων Συνταξιούγων, άπετέλει πρώτην έκδήλωσιν του προγραμματισμού τόν όποιον είχε χαράξει η Διοίκησης της Όμοσπονδίας διά την προβολήν του αίτήματος της αύξησεως των άποδοχών των Τραπεζικών υπαλλήλων κατά 15%.

Η διάσκεψις σύσσωμος έδωσεν έντολή εις τόν Έκτελεστικόν Συμβούλιον της Όμοσπονδίας, όπως τούτο, ένισχυμένον από τους Πρόεδρους των Συλλόγων μη μελών του, κατά τόν Καταστατικόν, άποφασίση την κάθοδον του κλάδου εις άγωνιστικάς έκδηλώσεις. Τό Έκτελεστικόν Συμβούλιον όμως, όπως γράφομεν εις άλλην στήλην, μετά την παραίτησιν του συναδέλφου πνεύματος, τούτο κατόρθωσε να διαστρεβλώσῃ τόν νόημα της διασκέψεως, να καταπνίξη την γενική θέλησιν του κλάδου και να άγνοήσῃ τίς έντολές του συναδελφικού κόσμου.

Ο λόγος του συναδέλφου Προέδρου έχει συνοπτικώς ως έξης:

ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μία γενικωτέρα τοποθέτησις του προβλήματος της άμοιβής της εργασίας εις την Έλλάδα είναι άπαραίτητος, διότι οι τραπεζικοί υπάλληλοι έχουν, εκ της έπαγγελίας ματικής των ιδιότητος αλλά και εκ της πρωτοποριακής εις τόν συνδικαλισμόν θέσεως, ιδιαίτερος τόν λόγον. Έξ άλλου τὰ θέματα ταύτα πρέπει να είναι γνωστά εις τους Τραπεζοϋπαλλήλους

διά να άντιμετωπίζουν εκείνους οι όποιοι προσβάλλουν άντίθετα έπιχειρήματα.

Η άμοιβή της εργασίας συνδέεται προς τρείς βασικότητας παράγοντας, την σχέσην τιμών, την σχέσην της προσόδου ή της αύξησης του εθνικού εισοδήματος κάθε χώρας και της παραγωγικότητας.

ΣΧΕΣΙΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ

Τό Έθνικόν εισόδημα της χώρας άνήρχετο (στρογγυλοποιούμενον εις δισεκ. δρχ.) Τό 1952 εις 34 δισεκ. δρχ. Τό 1956 εις 69 δισεκ. δρχ. Τό 1960 εις 86 δισεκ. δρχ. Τό 1962 εις 101 δισεκ. δρχ. Κατά τας έπισήμους δέ προβλέψεις τó 1963 ύπολογίζεται να άνέλθῃ εις 160 δισ. δρχ. περί πού.

Δηλ. από τού 1952 εως τó 1962

μόνον, ή αύξησις τού εθνικού εισοδήματος άντιστοιχεί πρós 194%.

Τό μέσον εργατικόν ήμερομίσθιον κατά τας στοιχείας τού Ι.Κ.Α. (τού μόνου έπισήμου δείκτου, λαμβανόμενου έξ 100 βιομηχανιών και 15.000 εργαζομένων) άνήρχετο:

Τó 1952 εις 36,50 δρχ. Τó 1962 εις 68,20 δρχ. δηλ. σχέσις 86,3%

ΣΧΕΣΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΝ

Κατά τόν έπίσημον τιμαριθμόν ό όποιος καθορίζετο μέχρι τó 1959 παρά της Τραπεζής Έλλάδος και από τού 1960 παρά της Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ), αί τιμαί παρουσιάζουν την έξης εξέλιξιν:

1952 100)
δηλ. αύξησις 49,2%
1960 149,2)

Από τού Μαΐου 1962 εως τόν Ιούνιον 1963 κατά τόν τιμαριθμόν πού καθορίζει ή ΕΣΥΕ ή αύξησις έμφανίζεται εις τόν κοινώς χαμηλότερον άριθμόν τών 5 και 6 μονάδων δηλ. 5,5%. Χαρακτηρίζεται δέ ό άριθμός ως κομικός διότι λαμβάνεται με βάση δειγματοληψίας εις 16 πόλεις της Έλλάδος και μέχρι 10 χιλιάδων κατοίκων. Άγνοείται δηλ. ή πρωτεύουσα και τὰ μεγά-

λα αστικά κέντρα όπου αί τιμαί, ίδίως εις τὰ είδη διατροφής τὰ έγχωρίως παραγόμενα (δημητριακά κ.λ.π.) πολλαπλασιάζονται.

Παρά ταύτα, και με αυτούς τούς τιμαριθμούς έμφανίζεται μία αύξησις 54,7%. Ο συναδέλφος κ. Άλευράς εις τό σημείον τούτο δηλώνει ότι κατά εύγλωττότερον τιμαριθμόν, τόν όποιον έχει καθορίσει ό ίδιος, με βάση 12 βασικών ειδών διατροφής και με τας τιμάς τού Δελτίου Τραπεζής Έλλάδος, λαμβανόμενης ύπ' όψην και της μετατροπής της όκας εις κιλό, ή αύξησις από τó 1952 μέχρι Ιουνίου 1963 παρουσιάζεται ως πρós τὰ είδη αυτά κατά 83,36%. Τά σχετικά στοιχεία έχει εις διάθεσιν παντός, πρós έλεγχον.

ΣΧΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ

Και εδώ στοιχεία έπίσημα δέν υπάρχουν, μόνον ένδεικτικά ται-αυτά άδιάφεστα όμως, διότι προέρχονται από αυτό τούτο τó Δελτίον των Έλλήνων Βιομηχάνων εις τó 1952 100)
δηλ. αύξησις 49,2%
1960 149,2)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ : ΑΓΡΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΟΣ "ΕΡΓΑΣΙΑ,"

Ανακεφαλαιώντες έχομεν: Αύξησις Έθνικού Εισοδήματος από 1952 εως 1962, 194%. Αύξησις τιμαριθμού, τó έπίσημον 54,7% και τού πραγματικού 83,36%.

Αύξησις της άμοιβής εργάσι-ας κατά 86,3%.

Προκύπτει δηλ. ότι, παρά την τεραστίαν όντως αύξησιν τού εθνικού εισοδήματος και παρά την συνελεσθείσαν από τού 1952 ανάπτυξιν, ό εργαζόμενος παρέμεινε εις καθηλωμένα άπολύτως έπίπεδα, ή αύξησις δηλαδή ή όποια άντιστοιχεί πρós την αύξησιν τού μέσου εργατικού ήμερομισθίου άπορροφάται από την αύξησιν μόνον τού τιμαριθμού. Συνεπώς ό εργαζόμενος από άπόψεως άμοιβής εις την Έλλάδα, εύρίσκει εις τὰ έπίπεδα τού 1952 παρά την συνελεσθείσαν και συνεχιζομένην εις την Έλλάδα και τόν έξω κόσμον, άλματώδη ανάπτυξιν.

Αλλά ή σχέση αύξησης τού εργατικού εισοδήματος πρós την τó εθνικόν κατά 44% (δηλ. 86,3 πρós 194) δυνατόν να έντυπωσίζη ως ύψηλή. Δέν είναι όμως τούτο όρθόν. Διότι εις τας έυρωπαϊκάς χώρας ή συμμετοχή της άμοιβής της εργασίας εις τó εθνικόν εισόδημα παρουσιάζει κο-

ευδυνών, γενικών διευδυνών των πάσης φύσεως έπιχειρήσεων.

Δηλ. ό κ. Μπούθ της Έταιρείας Υδάτων ό λαμβάνων 2.500.000 δρχ. τόν χρόνο και αί ύψηλότες ται άμοιβαι των Διοικήτων των Τραπεζών, τὰ πάσης φύσεως έξοδα των εργοδοτών εις τας ύπαρχούσας οικογενειακάς Άνω-νύμους κ.λ.π. Έταιρίας περιλαμβάνονται εις αυτό τó 44%, τó όποιον, μετά την άφαίρεσιν των εργοδοτικών τούτων εισοδημά-

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ανάλογος με την θέση των λοιπών εργαζομένων είναι και ή θέση τώ εργαζομένων εις τας Τραπεζάς. Οι Τραπεζικοί υπάλληλοι έλαβον από τού 1952 και έντεθεν δύο φορές αύξησεις. Τó 1956 την γενικήν αύξησιν ή όποια έδόθη εις όλους τούς εργαζομένους με την ύπ' αριθ. 2 Έθνικην Συλλογικήν Σύμβασιν, δηλ. 10% διά τμήμα μισθού μέχρι 1.500 δρχ. και 5% διά τó τμήμα από 1.500 - 3.000 δρχ., και τó 1960 έκείνην τού τμηματικού 9% (6% από Νοεμβρίου 1960 και 3% από Άπριλίου 1961) την όποιαν επέτυχον καθόπιν έπίπτον άγώνων και κόλλασίων προσπάθειών.

Εν τώ μεταξύ όμως διά γενικών Έθνικών συλλογικών συμ-

των, κατά πρό τριετίας γενόμενον ύπολογισμόν από κοινού με την Γ.Σ.Ε.Ε. κατέρχεται, διά τούς πράγματι μισθοσυντηρήτους, εις 22%!!!

Όλα αυτά καταλήγουσιν εις τó τραγικόν συμπέρασμα, ότι γίνεται κλοπή άν όχι καταλήστευσις τού εισοδήματος τó όποιον παράγουν οι εργαζόμενοι, έπ' ώφελεία άλλων τάξεων και φυσικά, αί άλλαι τάξεις είναι αί έπιχειρηματοκεφαλαιοκρατικές τάξεις.

δάσεων ηύξήθησαν τὰ κατώτατα όρια μισθών και ήμερομισθίων τρείς φορές. Τó 1958 κατά 10% περίπου, τó 1960 πρós τής αύξησης των άποδοχών των Τραπεζικών, κατά 10% και τόν Ιουνιον τού 1962 άλλα 10%. Κατά δέ την έφαρμοζομένην γενικωτέραν πολιτικήν μεθ' έκάστην αύξησιν των κατωτάτων όριών μισθών και ήμερομισθίων έπικολούθει αύξησις των άποδοχών των λοιπών μισθωτών δι' ειδικών συλλογικών συμβάσεων. Από τας τρείς όμως αυτές φορές εις μίαν μόνον, τού 1960, ήκολούθησαν την τύχην των λοιπών εργαζομένων και μάλιστα κατά 9% μόνον.

Εάν δεχθώμεν τούς έπίσημους τιμαριθμούς έχομεν, από τού

Ο Πρόεδρος της Ο.Τ.Ο. Ε. συνάδ. ΙΩ. ΑΛΕΥΡΑΣ

1956 εως τó 1962 αύξησιν κατά 19,3%. Έχομεν έπίσης αύξησιν κατά την άντίστοιχον περίοδον από τού 1956-1962 τού εθνικού εισοδήματος κατά 58,5%. Έν σχέσει πρós τὰ δύο αυτά στοιχεία άποδεικνύεται ή πλήρης καθήλωσις των άμοιβών.

Ας υποθεθώ όμως ότι αί αύξήσεις πρós τούς τραπεζικούς μέχρι και τó 1960 (τό 9%) ήσαν ίκανοποιητικά και ότι έκά-

λυσαν τὰ άνοίγματα μέχρις εκείνης της στιγμής.

Από τού Οκτωβρίου όμως τού 1960 μέχρι τού Άπριλίου τού 1961, συγχρόνως δηλ. με τας αύξήσεις πρós τούς τραπεζικούς, αί δείκται των τιμαριθμών, έν συγκρίσει με τούς άντιστοιχούς τού 1959 ή δ η έ σ η μ ε ι σ ο υ ν ν έ α ν ά ν ο δ ο ν , κατὰ την άκόλουθον εικόνα:

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ

Χρονική πωλήσεως	Καταναλωτού	Διατροφής
Οκτώβριος 1959	150,1	101,6
Απρίλιος 1960	156,2	101,6
Οκτώβριος 1960	152	104,3
Απρίλιος 1961	159,2	105,5

Τó 1962 παρουσιάζεται μικρά τας κάμψις σημειομένη εις τόν

δείκτην τιμών καταναλωτού κατά 0,3 της μονάδος. Τó 1963, τó μέσον έπίπεδον Ιανουαρίου - Ιουνίου, έναντι τού αντίστοιχου τού 1962 έμφανίζει αύξησιν τιμαριθμού χονδρικής πωλήσεως (Τραπεζής Έλλάδος) κατά 7,3, ό έκείτης καταναλωτού (Έθν. Στατ. Υπηρε.) κατά 3,6 και των ειδών διατροφής άντιστοιχώς κατά τó 1962 με 1963, 14,1%.

Εάν και μόνον αυτά τὰ στοιχεία και ένδείξεις έλαμβάνοντο ύπ' όψην, τó αίτημα τού 15% τó όποιον αξιούν οι τραπεζικοί Υπαλλήλοι είναι τó πλέον μετριόφρον και πλέον συνετόν ως άξιώσις.

Αλλ' έπί πλέον, όταν κρίνεται μία διένεξις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών τὰ στοιχεία τó όποια λαμβάνονται, τὰ όποια άλλωστε όρίζει ό νόμος 3239 ως προϋπóθεσιν κρίσεως τού διαιτητού - δικαστού είναι ή αύξησις των τιμών, ή αύξησης των κερδών της έπιχειρήσεως και δευτερευόντες παράγοντες.

Και όσον άφορά τὰ κέρδη των Τραπεζών τὰ στοιχεία είναι εις πάντας γνωστά. Χαρακτηριστικόν όμως, ιδιαίτερας προνο-

μιακής μεταχειρίσεως τού κεφαλαίου, άποτελεί ό άδιάφυστος δείκτης της κινήσεως των μετοχών εις τó χρηματιστήριον Άθηνών. Με δείκτην 100 διά τó 1952, ό δείκτης των μετοχών άνέρχεται τó 1962 εις 522,30 δηλ. ή άξία των μετοχών ηύξήθη κατά 422,30%, με άλλους λόγους, κατὰ τó διάστημα 1952-1962 όπου τó εργατικόν εισόδημα, ως έξεπείθη προηγουμένως, παρέμεινε καθ' ύλην κατά τó κεφάλαιον άπλήρωσε ώφέλειαν 422%!!!

Ειδικώτερον εις τό θέμα πού άφορά τούς Τραπεζικούς ύπα-

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΝΗΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙΣΑΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΝ ΕΜΑΤΑΙΩΘΗ Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΝ!

‘Η κατ’ ανάγκην απόφασις αντίθετος πρὸς τὴν θελῶσιν τῶν συναδελφῶν τοῦ κλάδου.

‘Η ματαίωσις πλήγμα διὰ τὰ συμφερόντα τῶν τραπεζοῦπαλλήλων.

‘Ενὼ τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα. ‘Ενὼ οἱ συνάδελφοι πάσης Τραπεζῆς — καὶ τῶν μικροτέρων ἀκόμη — προετοιμασμένοι ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις τῆς ‘Ομοσπονδίας καὶ τὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, τὰ ὅποια ἀπέρρεον ἀπὸ εἰλημμένες ἀποφάσεις τοῦ ‘Εκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., ἀνέμενον τὴν πρώτην μαζικὴν ἐκδήλωσιν καὶ μαχητικὴν συγκέντρωσιν διὰ τὴν προβολὴν τοῦ αἰτήματός τῶν αὐτῶν. ‘Ενὼ βροχὴ ἐπιπτον αἱ ἐρωτήσεις τῶν συναδελφῶν πρὸς τὰ συνδικαλιστικά στελέχη τῶν Συλλόγων διὰ τὴν πορείαν τοῦ θεματός καὶ ἐξήτουν εὐθύνας διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐκδηλώσεως. ‘Ενὼ, τὸ κυριώτερον ἀπὸ ὅλα, αὐτὸ τὸ ‘Εκτελεστικὸν Συμβούλιον — ἡ Διοίκησις δηλ. τῆς ‘Ομοσπονδίας — εἰς τὴν κοινὴν σύσκεψιν τῆς 27ης Σεπτεμβρίου εἶχε λάβει ἐντολὴν καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς Γενικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῶν Τραπεζοῦπαλλήλικῶν Συλλόγων ὅπως ἀποδοθῇ π ρ ὁ τ ὶ ν ἐ κ λ ὶ ο γ ὶ ν (ἡ εἰσήγησις τοῦ Προέδρου συνάδ. Ι. ‘Αλευρά ἤτο σ α φ ῆ ς πρὸς τοῦτο) εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα, ὁ χρόνος δὲ ἐκδηλώσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ τῷ ὁρισθέντι διαστήματι, ἡ μορφή, διάρκεια καὶ τρόπος διεξαγωγῆς τοῦ ἀφίντου εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ε.Σ., τοῦτο, εἰς τὴν τελευταίαν καὶ δραματικὴν συνεδρίαν τοῦ τῆς 11ης ‘Οκτωβρίου, παρὰ τὴν εἰσῆγησιν τοῦ ἀρτι παραιτηθέντος Προέδρου συνάδ. ‘Αλευρά καὶ τὴν πειστικὴν ἀνάπτυξιν παρ’ αὐτοῦ τῶν λόγων ποῦ ἐπέβαλλον τὴν π ρ ὁ τ ὶ ν ἐ κ λ ὶ ο γ ὶ ν ἐκδήλωσιν μας, παρὰ τὴν πλειοψηφίαν τῶν Συλλόγων τῶν τασσομένων ὑπὲρ τῆς ἐκδηλώσεως, δὲν κατάρθωσαν νὰ λάβῃ τὴν ἀναμενόμενην ἀπόφασιν. Διότι, οἱ ἐκπρόσωποι δύο ἐκ τῶν σπουδαιότερων Συλλόγων, τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐδῆλσαν, ὅτι ἀποκλείουν τὴν ἀπεργίαν, ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενη πρὸς τὴν προεκλογικὴν κατάστασιν. Κατόπιν τούτου καὶ ἐπειδὴ δὲν νοεῖται ‘Ομοσπονδιακὸς ἀπεργιακὸς ἀγὼν καὶ δὴ τὰς παρούσας στιγμὰς, κ α τ ’ ἀ ν ἄ γ κ η ν καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν λοιτῶν Συλλόγων ἠκολούθησαν τὴν ἑτέραν καὶ μόνην ἀπομένουσαν ὁδόν, τὴν ἀναβολὴν διὰ τὴν μετὰ τὰς ἐκλογὰς περίοδον, καίτοι εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ἐπὶ οὕτω τὸ θέμα κατ’ οὐσίαν μ α τ ὶ ο ὕ τ α ι. Τεραστία ἡ εὐθύνη τῶν ὀδηγησάντων εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Οὗτοι θὰ εἶναι ὑπαίτιοι ἂν οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ μ ὁ ν οἱ μ ῆ λ α β ὀ ὶ ν τ ε ς α ὗ ξ ῆ ς εἰ ς κ α τ ἄ τ ῆ ν τ ε λ ε υ τ α ῖ α ν τ ρ ι ε τ ῖ α ν δὲν ἱκανοποιήσουν τὸ αἷτημά των τοῦτο εἰς σύντομον χρόνον. Μέγα παθητικὸν διὰ συνδικαλιστὰς ἡγάτας.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

‘Η ἡγεσία τῆς ‘Ομοσπονδίας ἀνταποκρινόμενη εἰς τὴν θελῶσιν τῶν συναδελφῶν ὅλης τῆς ‘Ελλάδος, ἀπεφάσισε τὴν ἀνάληψιν ἀγῶνος διὰ τὸ μισθολογικὸν θέμα τὴν αὐθρῖσιν δηλ. τῶν μισθῶν κατὰ 15%. Τὸ θέμα ὡς γνωστὸν ἀπετέλει ἐντολὴν τοῦ Συνεδρίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε., πρὸ διετίας. ‘Η μεσολάβησις ὅμως τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἀνταγρατικοῦ Νομοσχεδίου

καὶ ἑτεροὶ σοβαροὶ λόγοι ὠδήγησαν ὥστε τὰ μὴ δυνατὰ ἢ Ο.Τ.Ο.Ε., νὰ τὸ προβάλῃ πρὸ τοῦ παρελθόντος Σ)βρίου.

‘Ἦδη τὸ μὴ δεσμευόμενον ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους Προσωπικὸν τῆς ‘Εθνικῆς Τραπεζῆς εἶχε προηγηθεῖ εἰς ἀγῶνας καὶ τὸ κατὰ-ἀλλοὺν κλίμα εἶχε δημιουργηθεῖ. Παράλληλα ὅλοι οἱ συνάδελφοι, ὅλων τῶν Τραπεζῶν, δι’ ἐκδηλώσεων των πρὸς τοὺς Συλλόγους

τῶν ἀπεδείκνυντο ὅτι ἦσαν ἀποφασισμένοι ν ἀποδοθῶν εἰς οἶον ἥδηποτε ἀγῶνα, δι’ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν πεποίθησιν, ὡς καὶ ἡ ἐξέλιξις ἄλλωστε τῶν πραγμάτων προδιέγραψε, ὅτι μόνον εἰς ἐπιπεδον ‘Ομοσπονδίας εἶναι δυνατόν νὰ διεκδικηθῇ τὸ θέμα ἀποτελεσματικῶς.

‘Υπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας τὸ ‘Εκτελεστικὸν Συμβούλιον, συνελθὼν τὴν 13.9.63 ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν ἀνάληψιν ἀγῶνος καὶ προδιέγραψεν τὴν ὁργάνωσιν αὐτοῦ. ‘Εν συνεχείᾳ τὴν 20.9.63 συνήλθεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ (ἄρθρον 21.) τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. ὄργανον ἐκ τοῦ Ε.Σ. καὶ τῶν μὴ μετεχόντων αὐτοῦ Προέδρων τῶν Συλλόγων, τὸ ὁποῖον ἐπεκύρωσεν τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ε.Σ. περὶ ἀναλήψεως ἀγῶνος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτων συνήλθεν τὴν 27.9.63 ὁγκώδης κοινὴ σύσκεψις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ τῶν Δ.Σ. τῶν Συλλόγων - Μελῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη, μ ε τ ἄ δ ι ε ξ ὶ ο δ ι κ ῆ ν σ υ ζ ῆ τ ῆ ς ι ν ἡ ἀνάληψις ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος, συμφώνως πρὸς τὴν γενομένην εἰσήγησιν, ὃ δὲ χειρισμὸς αὐτοῦ ἀφῆθη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ε.Σ.

ΤΑ ΑΝΤΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν διάσκεψιν ταύτην εἰς μ ὁ ν ο ν συνάδελφος ὡς εἶχε δικαίωμα — σεβαστὸν ἀπὸ πάντας — προέβαλε τὸν ἐνδοιασμὸν μήπως ἡ προεκλογικὴ περίοδος ἐκρίνετο ἀκατάλληλος διὰ προβολὴν τοῦ αἰτήματος ἡ δὲ ὑπερησική Κυβέρνησις ἀναρμοδία διὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ.

‘Η δοθεῖσα ἀπάντησις παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ‘Ομοσπονδίας, ἡ ὁποία ἀπάντησις ἀπῆγει καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι π ὶ ὶ ὶ τ ῆ ς διασκέψεως συνεψήφιστο εἰς τὸ ὅτι, ἡ ἀπὸ τοῦδε ἀγωνιστικὴ προβολὴ καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῆς ἂν δὲν ἐδίδο τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὅπως ἴδωμεν διὰ τὴν μέλλουσαν Κυβέρνησιν δὲν θὰ παρουσιαζέτο ὡς νέον θέμα. ‘Ακόμη δὲ προτιμωτέρα θὰ ἦτο καὶ ἡ πιθανωτάτη περίπτωση παρεμβάσεως τῆς Διοικήσεως, καθ’ ὅσον τὸ Διοικ. Δικαστήριον θὰ ἐλειτούργει κατὰ τὸν Νόμον, ἀνεξαρτήτως τῆς Κυβερνητικῆς μεταβολῆς. Τὸ γεγο.ὸς δὲ διὰ τὴν πλειοπλοκίαν ἐργαζομένων ἑλλᾶδων καὶ λαμβάνων, κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον, οὐξ ἴσχυσε δικαίαν τὴν ἀποψιν. Τουναντίον ἡ ἀναβολὴ τοῦ διὰ τὴν νέαν Κυβερ

νητικὴν περίοδον δημιουργεῖ πλήν τῶν φυσικῶν νηξήμενων δυσκολιῶν καὶ ἠθικῶν θέματα ἐναντι τῆς νεοαναδειχθούσης Κυβερνήσεως, μὲ λίαν ἐνδεχομένην τὴν μετ’ ἐξάμηνον τοῦλάχιστον δυνατότητα ἐπαναφοράς αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπομένῃ σύγκλησιν τοῦ Ε.Σ. τὴν 9.10.63 ὁ Πρόεδρος συνάδ. ‘Αλευράς ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τοῦ λόγω τῆς ὑποψηφιότητός του ὡς Βουλευτοῦ. Τὸ λοιπὸν Ε.Σ. ἀπεφάσισε ἐν συνεχείᾳ κατ’ ἀρχὴν διῶρον ἀπεργίαν διὰ τὴν 17.10.63. Κατὰ τὴν ἐπαναληφθεῖσαν τὴν 11.10.1963 συζήτησιν διὰ τὸν περαιτέρω προγραμματισμὸν τοῦ ἀγῶνος, παρὰ τὴν διεξοδικὰς ἐπὶ τριῶρον συζήτησιν, εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁποίας συμμετείχε καὶ ὁ τ. Πρόεδρος Ι. ‘Αλευράς καὶ τὴν ἐξαφάνισιν πάσης βάσεως ἀρνήσεως, αἰφνιδιαστικῶς περὶ τὴν λήξιν αὐτῆς ἐπαρῆλθον οἱ ἐκπρόσωποι δύο ἐκ τῶν συμμετεχόντων Συλλόγων ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρημάτων διὰ τὸν ἐκτρέψον τὴν ἡγεσίαν τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. καὶ τὸν Κλάδον ὁλόκληρον, ἐκ τῆς ἀγωνιστικῆς ὁδοῦ.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

‘Απωλέσθη οὕτω διὰ τοὺς Τραπεζοῦπαλλήλους ἡ εὐκαιρία τοῦ ψυχολογικῶς ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων, κατ’ ἀρχὴν, προεκλογικοῦ κλίματος. ‘Απωλέσθη ἡ δυνατότης λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικήσεως μὲ τὴν ἐνδεχόμενην διὰ τῆς δυνάμεως ὅλων τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ὑποστηρίξιν τῶν ἀποψιν τῆς ‘Ομοσπονδίας. Διότι, εἴαι μὲν δυνατὴ ἡ παραπομπὴ διὰ καταγγελίας τῶν ὑφισταμένων συλλογικῶν συμβάσεων ἐκ μέρους τῶν συνδικαλιστικῶν ‘Οργανισμῶν, ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις εἶναι εὐκόλυν νὰ καταπνίγῃ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, μὲ ἀπουσίαν τῆς φωνῆς καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ὅγκου τῶν μελῶν. ‘Υγάρ, δι’ οὗς λόγους ἀνωτέρω ἀνεφάρμεν ἡ μεγάλη πιθανότης νὰ μὴ ἐπανέλθῃ τὸ θέμα, εἰμὶ μετὰ πόροντος ἐξαμήνου, τοῦλάχιστον. Καὶ τέλος, οἱ ἀρνηθέντες πρόεδροι ἐπισύρουν ἐπὶ τοῦ Σώματος τῶν συναδελφῶν ὡν ἡ γούνται, τὴν εὐσταθοσύνην συμπερασματικῶς κατὰ τὸν πραγματικῶς, ἀποψιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐνδεχομένης ἐκ καὶ τὴν τῶν λοιπῶν κλάδων ἐργαζομένων τοιαύτην, ὅτι ἀπολαμβάνουσι ἡγεμονικῶν ἀμοιβῶν καὶ δὲν συγκινούνται ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τοῦ προβληθέντος αἰτήματος.

ΝΕΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

‘Η ζωὴ εἶναι ἀγῶνας. ‘Ο ἀγῶνας εἶναι σκληρότερος ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐργαζόμενος, ὅταν περιμένῃ νὰ ζήσῃ ἀπὸ τὸ ἀντίτιμο τῆς προσφοράς τῆς εργασίας του.

Αὕτῃ εἶναι ἡ πραγματικότητα τὴν ὁποίαν διαπιστώσατε ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ἀναλάβατε πραγματικὴ ὑπηρεσία καὶ ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα.

Σὲ δὲν ἐπὶ πόλιν μαζί μὲ τοὺς συναδέλφους του παλαιούς καὶ νέους ὁ ἐργαζόμενος σὲ κάθε κλάδῳ, μὲ ἀδιάρρηκτὴν ἐνότητα καὶ ἀλληλεγγύῃ δημιουργεῖ τὶς προϋποθέσεις καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀδικίας καὶ τὴν κατὰκτηση καλλιτέρων ὥρων ζωῆς.

Μὴν φίνετε νὰ σὰς διαβρῶνουν μὲ ὑποσχέσεις, νὰ σὰς φοβίζουν μὲ ἀπειλὰς, νὰ συσκοτίζουν τὸ καθαρὸν σας μυαλὸ καὶ τὴν σκέψιν μὲ κάθε εἶδους παραπληγήσεις. Καθὼς καταλαβαίνετε, οἱ ἀγῶνες τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι καὶ δικοὶ σας. Πρῶτα εἶναι δικοὶ σας, γιὰτὶ καλλίτεροι ὅροι ἐργασίας συμφέρουν περισσότερο σὲ σὰς ποῦ θὰ μείνεται ἀργότερα στὴν Τράπεζα καὶ θὰ τοὺς χαρίτῃ περισσότερο. Ἀλλὰ θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀρετρία νὰ προχωρήσετε ἐσῆς αὔριο καὶ νὰ τοὺς θελιώσατε. Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ αἰσιόδοξο σημεῖο σὲ σχέση μὲ τοὺς παλαιότερους συναδέλφους σας.

‘Ἦδη τὶς πρώτες ἀδικίαις τὶς ὑφίστασθε στὴν Τράπεζα. Καμμία